

VEL KĀDS STĀSTS BILDĪTĒM

Pēdējā laikā latviešu sociāldemokrāti, sevišķi to jaunatnes kopa Stokholmā ar Ati Lejiņu centrā (vai tik vien viņš nerodās uz LSDSP karjēru?) (runā arī, ka viņš būšot nākošais ELJA priekšsēdis) iegūst organizatorisku nozīmi ELJĀā. Tas pieprasa vētīt internacionālās un sevišķi latviešu sociāldemokrātijas vēsturi un objektīvo nozīmi tautu atbrīvošanās cīņās. Tāpat tas pieprasa, lai ELJĀā diskutētu strādnieku kustības (LSDStrādniekuPartija!) un cīņu vēsturi: kāda bija/IR sociāldemokrātijas objektīvā loma šais cīņās? - Tas pieprasa revīziona un oportūnisma aktuālās lomas uzrādīšanu internacionālo atbrīvošanās UN strādnieku cīņu kontekstā. - kā citādi, ja ne par labēji oportūnistiskās politiskās koncepcijas noteiktu uzgājienu uzskatāms latviešu sociāldemokrātu jaunatnes kopa Stokholma uzsaukums 1.maija demonstrācijai: Isti pilsonisku bērniņu manierē viņi iesaka aizmirst, ka 1. maijs ir internacionālās strādniecības cīņu diena, uzsverot, ka viņu (kā ne kā: strādnieku partijas (!) jaunatnes!) demonstrācijai ne būšot sociāla rakstura, bet gan: nacionāla! Uzdodot jebkatru savas 'partijas' šķirisko nosacītību (kādas jau faktiski nevar pilsoniem būt citādākas, kā vienīgi pilsoniskas) latviešu sociāldemokrātijai aizvirzās arvien tālāk prom no latviešu strādnieku šķiras objektīvajām interesēm. Latviešu sociāldemokrātijas jaunatni arī nemaz nevar interesēt latviešu strādniecības nākotne! To interesēs ir vienīgi vara ELJĀā dzējnieciski-liberāla

